

Una calamarsada en terra cerdana aixafa la Vuelta

La tercera etapa, la primera amb arribada en pujada, a Font-romeu, es cancel·la amb els corredors ascendint a Montlluís i refugiats a la Cabanassa

Borja Sánchez - Font-romeu / Girona

El primer final en pujada de la 81a edició de la Vuelta va quedar, *stricto sensu*, en paper mullat. L'organització de la prova, d'acord amb el president dels comissaris, va cancel·lar la tercera etapa, de 174 km i 2.660 m D + entre Grussan i Font-romeu, per la forta calamarsada que va obligar els corredors a refugiar-se, cames ajudeu-me, a la primera construcció que van trobar al costat de la carretera quan pujaven a Montlluís (1a): un hotel. Mala visibilitat, forts vents i condicions de carretera gelada, els arguments de pes per a una decisió que no deixava cap resultat en la jornada d'ahir, ni de l'esprint intermedi que s'havia apuntat Ethan Hayter (Soudal).

El pilot es va aturar a 15,8 quilòmetres del final, a la Cabanassa, pels efectes d'una de les múltiples i habituals tempestes d'estiu en la segona quinzena del mes d'agost que formen part del paisatge del Pirineu en general i de la Cerdanya en particular. Mats Wenzel (Kern Pharma) liderava la prova després d'haver deixat enrere la resta de fugats: Oliver Le Gac (Groupama), Ethan Hayter (Soudal), Magnus Cort (Uno-X), Asbjorn Hellemose (Jayco) i Timo Roosen (Picnic). L'escapada del dia s'havia format al primer intent des de la mateixa sortida real un cop recorreguts els 5,6 km neutralitzats. Els 2 minuts de marge en el 15è quilòmetre quedaven en un al peu de Montlluís (1a), de 19,4 km al 4,8% de desnivell mitjà i coronat a 16,2 de meta; quan la virulència de la tempesta de pedra va impedir els corredors seguir a la carretera.

L'esprint intermedi a Vilafranca del Conflent, quan faltaven 45 km, ja deixava entreveure la pluja que hi havia a la línia d'arribada i, amb l'evolució de la tempesta, Font-romeu es va quedar sense rebre un final de la Vuelta per primer cop.

Capicua, Pogacar?

Tadej Pogacar (UAE) no només pot convertir-se en el novè corredor amb les tres grans voltes al seu palmarès després d'Eddy Merckx, Bernard Hinault, Jacques Anquetil, Felice Gimondi, Alberto Contador, Vincenzo Nibali, Chris Froome i Jonas Vingegaard, sinó que allarga un dia l'oportunitat de ser el quart en guanyar-ne una sent el líder del primer a l'últim dia. Ho van fer Eddy Merckx al Giro del 1973 i Gianni Bugno en el del 90 i, a la Vuelta, Freddy Maertens i

Tony Rominger el 1977 i 1994 ho van fer. L'eslovè va guanyar el Giro fa dos anys, sent el líder de la general des de la segona etapa fins a l'última. En la primera va ser tercer, superat a l'esprint per Jhonatan Narváez (Ineos) i Max Schachmann (Bora). El doble campió del món torna a sortir de vermell avui, amb sortida i arribada a Andorra la Vella i quatre ports en 104 km (3.024 m D +). Tres de 1a categoria primer –Envalira (23,3 km al 5,1 % coronat a 2.400 m i a 79,7 de meta), Beixalis (7 al 8,5, a 1.803 i 45,5) i Ordino (10 al 7, a 1.989 i 26,1– i un de 3a –Comella (4 al 5,9)– que té bonificacions a dalt (1.347) i des d'on faltaran 4,8 km de baixada.